

Výtisk číslo:
Počet stran: 2
Počet příloh: 1/10

VÝZVA K DÍLČÍMU PLNĚNÍ č. 3/2020

Smluvní strany

Česká republika – Ministerstvo obrany

Se sídlem:

Tychonova 221/1, 160 01 Praha 6 - Hradčany

IČO:

60162694

DIČ:

CZ60162694

Zaměstnanec pověřený jednáním:

ředitel Vojenského historického ústavu Praha

Datová schránka:

hjyaavk

Adresa pro

doručování

Vojenský historický ústav Praha, U Památníku
1600/2, 130 05 Praha 3 - Žižkov

korespondence:

(dále jen „objednatel“)

a

Mgr. Lucie Butcher

zapsaná v živnostenském rejstříku vedeném Úřadem městské části Praha 4

Sídlo:

U Michelského mlýna 383/33, 140 00 Praha 4 -
Michle

IČO:

72244933

DIČ:

CZ72244933

Datová schránka:

z3333pz

Adresa pro doručování

Blanická 1008/28, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

korespondence:

(dále jen „zhotovitel“) na straně druhé,

se na základě čl. V, odst. 5.1. Rámcové dohody o dílo ev.č. 80/5/009/2/2020-1241 ze dne 13.2.2020 (dále jen „dohoda“) dohodly na znění 3. výzvy k plnění takto:

Předmětem výzvy k dílčímu plnění je:

- a) závazek zhotovitele - na své nebezpečí a na svůj náklad dodat objednateli výzvu k dílčímu plnění dle specifikace v níže uvedené tabulce.
b) závazek objednatele - řádně a v čas dodanou službu převzít a zaplatit dohodnutou cenu.

Objednáváme u Vás:

p.č.	Název	MJ	Počet	Cena za 1 MJ [Kč]	Cena celkem [Kč]
1.	překlad textu z ČJ do AJ - texty na výstavu "... s vědomím rizika" (viz příloha), standardní lhůta, kategorie do 7 000 ZS	ZS	2 900	1,03	2 987,00

Doba plnění: do 5 dnů od doručení výzvy k plnění (dle Rámcové dohody).

Celková cena: se sjednává jako cena nejvýše přípustná cena za splnění dílčí výzvy k plnění, a to ve výši **2.987,00 Kč** (slovy: dvatisícdevětsetosmdesát sedm korun českých). Zhotovitel není plátcem DPH. V takto stanovené ceně jsou zahrnuty veškeré náklady zhotovitele související s plněním smlouvy.

V Praze dne

19. 03. 2020/

V Praze dne

20. 03. 2020

Text k překladu:

... s vědomím rizika
příběhy českých vojáků v zahraničních operacích
1990–2020

Vojenský historický ústav Praha připravil v rámci orálně historického výzkumného projektu Paměť vojáka – příběhy zahraničních operací výstavu s názvem ... s vědomím rizika – příběhy českých vojáků v zahraničních operacích 1990-2020.

Jejím cílem je představit působení českých vojáků v zahraničí za uplynulých 30 let na základě osobních vzpomínek dvanácti vybraných českých novodobých válečných veteránů, kteří jsou zde představeni na osobitých portrétních fotografiích doplněných autentickými citacemi z rozhovorů.

Lidé si příběhy vypravují, naslouchají jim a od pradávna se z nich učí. Zrcadlí se v nich prožitek jedince a individuální zkušenost. Jde-li o vypravování vojáků, kteří byli nasazeni ve válečných konfliktech, napříč mnoha světadily, hodnota vzpomínek v sobě nese hluboké poselství pro budoucí generace. V České republice je v současné době přibližně 15 tisíc novodobých válečných veteránů. Z pochopitelných důvodů se tak na výstavě může prezentovat jen pouhý zlomek z nich.

Výstava přináší dvanáct silných lidských příběhů. Každý je jiný. Přesto mají jedno společné: nasazení v novodobé zahraniční operaci. Tři ženy a devět mužů. Někteří z nich stanuli tváří v tvář nepříteli, jeden voják padl při plnění úkolu v Afghánistánu v srpnu 2018.

Nasazení v operaci je pro vojáka, v jakékoliv hodnosti a odbornosti, nejnáročnějším obdobím jeho vojenské kariéry. Mezi vybranými veterány jsou vojákyně a vojáci různých hodností (mužstvo, poddůstojníci a důstojníci). Zastoupeny jsou rovněž nejrůznější vojenské odbornosti (velitelé, bojovníci, štábní pracovníci, logistik, kaplan, lékařka a mírový pozorovatel OSN).

Tematicky jsou představeny operace v Zálivu, Afghánistánu, Iráku, na Balkáně, v Mali, v Pobaltí a mise OSN ve Středoafričské republice.

Výstava zobrazuje nedávnou historii novodobých misí a zároveň prezentuje výsledky historického výzkumu VHÚ Praha. Od roku 2017 byly nahrány desítky rozhovorů s našimi novodobými válečnými veterány, jež jsou uloženy v orálně historické sbírce VHÚ Praha. Na pozadí velkých i malých dějinných událostí se odehrává nespočet lidských osudů. Za každým vojákem je jeho příběh...

„Když jsem se vrátil koncem roku 1919 ze Sibíře dalekou mořskou poutí přes Velký a Atlantický oceán do naší drahé a osvobozené vlasti, tu moji mladší sourozenci mořili mne neustále, abych jim vypravoval něco o Rusku, o Sibíři, o našich legiích, jak žili tam v dálce a v zuřivém čase válečném naši legionáři...“

(generál Rudolf MEDEK, zakladatel a první ředitel Památníku odboje, předchůdce VHÚ Praha, v knize „O našich legiích“, 1935)

Veteráni:

Plukovník

Ján Valo

„Byl jsem ve válce. Plnil jsem úkoly operačního plánu válčiště. Luboš Dobrovský byl vynikající, to je do smrti můj ministr. Václav Havel je můj vrchní velitel. Oba mě podpořili.“

Perský záliv, 1990

Plukovník

Karel Klinovský

„Tehdy na Sekirači žilo 87 lidí. Nebyla to typická vesnice. Baráky byly daleko od sebe. Když tam po-prvé přijel náš doktor, tak tam našel staré srbské manžele, jak lezou po čtyřech a živí se trávou. Začali jsme se o ty lidi starat. Naším úkolem byla ochrana zdejší komunity. Prostě, aby tam ti Srbové přežili.“

Balkán, 1999

Plukovnice

Magdalena Dvořáková

„Nasazení v misi pro mě znamenalo získání zkušeností, uplatnění teorie v praxi. Přesvědčila jsem se, že jsem tam, kde mám být. Byl to pro mě impuls k tomu, abych na sobě dál pracovala. Má vzpomínka na Kosovo patří dětem s očima starců. A taky vím, že doma je doma.“

Kosovo, 2006

Nadrotmistr

J. M.

„Střelba nepřítele byla tak blízko... Měl jsem kolem sebe stromy. Báł jsem se, že když ten granát hodím, zranil by mě. Vytáhl jsem pistoli a čekal, jestli nepřítel přijde ke mně. Lítala tam hlína a kameny z odrazů střel. Ležel jsem tam, přemýšlel nad deerou, které byly čtyři měsíce a říkal jsem si: „Ty vole, tak ona mě nepozná!““

Afghánistán, 2009

Majorka

Kateřina Kašpárková

„Byla sobota ráno. Na základně v Kábulu přistál český Airbus. V letadle byla cenná zásilka humani-tární pomoci místnímu obyvatelstvu – oční rohovky. Museli jsme je dostat k

budoucím pacientům do 24 hodin. Ihned jsme s ochrankou vyjeli před bránu základny, kde jsme rohovky předali afghán-skému očnímu lékaři. Jeho vděk neznal mezí.“

Afghánistán, 2015

Kapitánka

Miroslava Michlová

„Mise v Afghánistánu mi dává zkušenost, odloučení, nalezení sebe sama. I to, co všechno je člověk schopný dokázat a obětovat. Lidem doma bych chtěla vzkázat, aby nás měli pořád stejně rádi. A když se vrátíme po misi, třeba trochu jiní, tak aby k nám přistupovali stále stejně.“

Afghánistán, 2018

Štábní praporčík in memoriam

Patrik Štěpánek

„Za co tady bojujeme? Jsme tady kvůli NATO. Fungujeme tu, abychom podpořili afghánskou vládu. Aby se tady nastolil pořádek. Prostě za dobrou věc.“

Afghánistán, 2018

Patrik Štěpánek osm dní po nahrání rozhovoru podlehl zraněním, která utrpěl při útoku sebevra-žedného atentátníka nedaleko spojenecké základny Bagram v srpnu 2018.

Kapitán

Pavel Brichta

„Nasazení v zahraniční operaci trvá sice půl roku, ale ta mise vám sebere rok a půl života. Půl roku trvá příprava, půl roku jste nasazeni. A až šest měsíců zabere, než se voják mentálně vrátí zpátky do normálního života. K normálním starostem. V bojový zóně tohle neřešíte, protože se o to stará někdo jinej.“

Afghánistán, 2018

Četař

Tomáš Protivánek

„Vzali jsme neprůstřelný štít, šli jsme v zástupu a kontrolovali budovy... Oni si počkali na kopečku. Jak jsme procházeli, tak nás nastřelili. Začal jsem okamžitě pálit. Vysypal jsem celý zásobník a zařval: ‚Přebíjím!‘ Lád'a vyskočil a kryl mi záda.“

Mali, 2017

Major

Jan Berger

„V uprchlickém táboře nastaly nepokoje. Místní obyvatelstvo hledalo útočiště. Lidé prchali na základnu do našich stanů. Byli naprosto všude. Stříleli po nás ze všech stran. Jediné, co jsme mohli dělat, bylo krýt se tak, že jsme se plazili po zemi s uprchlíky, s křičícími dětmi a ženami, aby nás nikdo netrefil.“

Středoafriická republika, 2015

Četař

Radek Bartoníček

„Když jsem v Rukle vystoupil z Panduru, koukal jsem kolem sebe a řekl si: ‚Tak a je to tady! Pamatu-ju si, jak nám Litevci při přesunu mávali. Jak se na nás usmívali kuchařky u místní jídelny. Bylo to příjemné přivítání.“

Pobaltí, 2019

generálmajor

Petr Mikulěnka

„Nikdy jsem nesedal do letadla s rizikem, že bych se nevrátil. Ani mě to nenapadlo. Mám takový rituál. Vždycky poklepu mašinu před letem a pochválím ji po letu. Aby to nikdo neviděl. Důvěřuji letadlu i sobě. Letadlo je nástroj, který musíte ovládat. Když si nevěříte, tak tam jako pilot nemáte co dělat.“

Společné operační centrum Ministerstva obrany, 2015

Mapa zahraničních nasazení Československých / Českých vojáků

Válka v Zálivu / První zkušenost

V prosinci 1990 odletěli příslušníci Československého samostatného protichemického praporu do Saúdské Arábie, aby se zúčastnili historicky první koaliční operace po skončení studené války. Cílem mezinárodních operací Pouštní štít (Desert Shield) a následně Pouštní bouře (Desert Storm) bylo osvobození Kuvajtu, jenž se 2. srpna 1990 stal terčem irácké agrese. Rada bezpečnosti OSN invazi neprodleně odsoudila, československá vláda též den vyzvala Irák k okamžitému zastavení vojenských akcí a bezpodmínečnému stažení iráckých jednotek z Kuvajtu. „Československo ví, co znamená invaze a okupace, protože tuto zkušenost učinilo nejednou ve svých dějinách,“ prohlásil tehdejší československý ministr zahraničí Jiří Dienstbier. Na začátku září se začal formovat protichemický prapor, o měsíc

později Federální shromáždění podpořilo jeho vyslání do Perského zálivu. Českoslovenští vojáci měli zajišťovat pro saúdskoarabské síly chemický a radiační průzkum.

Svůj úkol splnili.

Ačkoliv v té době bylo Československo ještě členem Varšavské smlouvy, prezident Václav Havel na-sazení československé jednotky v mezinárodní operaci vnímal jako výraz západního směřování ze-mě. Českoslovenští vojáci v Zálivu byli vyslanci nově budované demokratické společnosti a svou odbornou činností potvrdili, že se zcela vyrovnají koaličním partnerům.

Na konci února 1991 byl Kuvajt osvobozen. Poslední českoslovenští chemici se vrátili domů v srpnu 1991, několik týdnů po rozpuštění Varšavské smlouvy a odchodu posledního sovětského vojáka z Československa.

Balkánský konflikt / Uprostřed občanské války

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky rozhodla 16. ledna 1992 o účasti armády v mírových misích UNPROFOR na území bývalé Jugoslávie, zmítané občanskou válkou. Příprava vojáků probíhala ve Výcvikovém středisku mírových sil OSN v Českém Krumlově. Pětisetčlenný československý prapor byl rozčleněn do tří rot. Mandát Organizace spojených národů pro ČSFR vstoupil v platnost 7. března 1992 a o čtyři dny později Federální shromáždění ČSFR dalo souhlas k vyslání jednotky. Československý prapor v dubnu 1992 pod velením podplukovníka Karla Blahny zaujal prostor v úseku Plitvických jezer na území dnešního Chorvatska v tehdejší Republice Srbská Krajina. Českoslovenští vojáci působili v sektoru JIH spolu s francouzským a keňským praporem mírových sil. Mimo jiné vytvořili desítky kontrolních a propouštěcích stanovišť (Check points), organizovali mobilní pozorovací týmy, prováděli dohled nad uloženými zbraněmi zneprátelených stran, doprovázeli konvoje s humanitární pomocí a uprchlíky.

Otevření srbsko-chorvatské fronty mezi Zadarem a Benkovcem v lednu 1993 ochromilo činnost keňského a francouzského praporu. Když se francouzská vojenská základna Karin ocitla pod chor-vatskou i srbskou minometnou palbou, dvacet devět vojáků z československého praporu vyprostilo a evakovalo padesát pět Francouzů. Velení UNPROFOR oceňovalo akceschopnost českosloven-ských vojáků. Francouzská strana několika z nich udělila francouzský Válečný kříž.

Jednotky UNPROFOR se staly symbolem jedné etapy balkánského konfliktu, následně na jejich práci navázaly jednotky IFOR, respektive SFOR.

Balkánský konflikt / Cesta ke stabilitě

Po podpisu Všeobecné rámcové smlouvy pro mír v Bosně a Hercegovině (známé jako Daytonská dohoda) 14. prosince 1995 se situace v bývalé Jugoslávii začala pomalu uklidňovat. Čeští vojáci se zapojili do mezinárodních operací pod velením NATO, jež probíhaly na území Bosny a Hercegoviny, Albánie, Kosova a (Severní) Makedonie.

Síly IFOR, do nichž bylo začleněno také přes osm set příslušníků 6. mechanizovaného praporu, na-hradily v druhé polovině prosince 1995 vojáky pod vlajkou OSN. Plně vyzbrojené jednotky IFOR svou přítomností v Bosně a Hercegovině vynutily dodržování vojenských ujednání mírové smlouvy.

Stabilizace oblasti a udržení bezpečnosti byly úkolem SFOR (Stabilisation Force), na niž navázala SFOR II. Jednalo se o náročný a dlouhodobý proces. Operace skončila v prosinci 2005, deset let po podpisu Daytonské dohody. Dohled nad danou oblastí převzala mise Evropské unie.

Mírové síly KFOR vstoupily do Kosova na základě mandátu OSN 12. června 1999 s úkolem nastolit a udržet bezpečnost v zemi. Česká republika se operace KFOR účastnila již jako člen Se-veroatlantické aliance, kam vstoupila 12. března 1999. Příslušníci Armády České republiky v obtížných podmínkách prokázali, že se na ně alianční partneři mohou plně spolehnout. Schopnosti českých vojáků byly v mezinárodních operacích mnohokrát prověřeny.

Irák / Svět po 11. září 2001

Teroristické útoky na USA zasáhly 11. září 2001 celý civilizovaný svět. Změnily vnímání bezpečnosti. Armáda České republiky se v souladu s článkem 5 Washingtonské smlouvy zapojila do mezinárodní protiteroristické operace Trvalá svoboda (Enduring Freedom). V březnu 2002 český kontingent za-mířil do Perského zálivu. Příslušníci 9. roty chemické ochrany působili na území Kuvajtu a Iráku. Vedli zdokonalovací výcvik, byli připraveni odstraňovat následky použití zbraní hromadného ničení, podíleli se na radiačním, chemickém a biologickém zajištění základny.

V březnu 2003 převzal svůj úkol v operaci Trvalá svoboda společný 1. česko-slovenský prapor ra-diační, chemické a biologické ochrany.

Na konci května 2003 v rámci humanitární operace zahájila v jihoirácké Basře svou činnost 7. polní nemocnice Armády České republiky. Čeští vojenští lékaři a zdravotníci během půlročního působení v Iráku ošetřili přes deset tisíc osob — devět tisíc Iráčanů a tisícovku příslušníků koaličních sil.

V prosinci 2003 odcestoval do Iráku kontingent Vojenské policie AČR, který se podílel na výcviku bezpečnostních složek v Policejní akademii v az-Zubajru a na místních policejních stanicích. Dvou-měsíční kurzy pro irácké policisty zajišťovali instruktoři české vojenské policie v kooperaci se zahra-ničními kolegy.

Česká republika se v Zálivu opět jasně profilovala jako země, jež je připravena bránit demokratické hodnoty.

Afghánistán / Po boku spojenců

Armáda České republiky se do mise ISAF (International Security Assistance Force) v Afghánistánu zapojila v květnu roku 2002 vysláním 6. polní nemocnice, již pak vystřídala 11. polní nemocnice. Úkolem kontingentu bylo vytvoření zdravotnického zázemí pro vojáky ISAF a humanitární pomoc Afgháncům. Čeští lékaři od června 2002 do února 2003 ošetřili patnáct tisíc pacientů.

V ISAF se uplatnili vojáci různých odborností. Na letišti v Kábulu působili například čeští pyrotechnici, meteorologové nebo letoví dispečeri. Češi také zajišťovali ochranu německého PRT v provincii Badachšán, chránili nizozemskou základnu v Uruzgánu a české vrtulníky byly nasazeny v provincii Paktika. Příslušníci AČR také cvičili afghánské vojáky a policisty ve Wardaku. V provincii Hílmánd sloužila jednotka Vojenské policie SOG. Od roku 2013 působila na základně BAF (Bagram Air Field) česká strážní rota. Český Provinční rekonstrukční tým v afghánské provincii Lógar inicioval a dohlížel na politicko-ekonomický rozvoj oblasti.

Do protiteroristické operace Trvalá svoboda (Enduring Freedom), jež v Afghánistánu probíhala od roku 2001, Česká republika vyslala bojovou jednotku, příslušníky prostějovské 601. skupiny speciálních sil „Generála Moravce“.

V lednu 2015 operaci ISAF nahradila operace Resolute Support.

Čeští vojáci v Afghánistánu jednoznačně prokázali své všestranné schopnosti a získali vysoké renomé.

Mali / Pod vlajkou EU

Svoje schopnosti osvědčují čeští vojáci také v operaci pod vlajkou Evropské unie. O zřízení výcvikové mise na základě žádosti malijské vlády rozhodla Rada bezpečnosti OSN v roce 2012. Přijatá rezoluce vyzvala členské státy OSN, aby malijským ozbrojeným silám poskytly pomoc formou výcviku a materiálního vybavení. Česká republika se připojila k misi Evropské unie EUTM (European Union Training Mission). Prioritou je výcvik malijské armády, aby sama dokázala čelit útokům islamistických radikálů a ubránila suverenitu i celistvost země.

V únoru 2013 česká vláda schválila působení příslušníků AČR v Republice Mali. Po souhlasu obou komor Parlamentu odletěla v polovině března 2013 do této africké země první česká jednotka. V hlavním městě Bamako střeží velitelství EUTM a základnu KTC (Koulikoro Training Camp). Čeští vojáci spolu se zahraničními kolegy provádějí výcvik malijské armády, zajišťují ozbrojené doprovody mimo prostory základen, patrolují a kontrolují místa možného útoku na základnu.

Čeští vojáci v červnu 2017 zasahovali proti džihádistům, kteří vtrhli do hotelového komplexu Le Campement Kangaba východně od Bamaka. Dva týmy rychlé reakce QRF (Quick Reaction Force) složené z příslušníků české jednotky okamžitě vyrazily na místo a zapojily se do boje. Když eliminovali nebezpečí, čeští vojáci s Malijci ošetřili raněné a evakovali rukojmí.

Ve druhé polovině roku 2020 Armáda České republiky převezme v Mali velení výcvikové mise Evropské unie.

Pobaltí / Na zemi i ve vzduchu

O vyslání čtyř bojových uskupení v síle praporu do Pobaltí a Polska bylo rozhodnuto na summitu NATO, který v červenci 2016 proběhl ve Varšavě. Alianční přítomnost eFP (Enhanced Forward Presence) se stala součástí opatření Severoatlantické aliance k odstranění Ruské federace po její anexi Krymu a akcích na východě Ukrajiny. Čtyři předem určené vícenárodní prapory eFP v Litvě, Lotyšsku, Estonsku a Polsku představovaly konkrétní vojenský příspěvek členských států a byly potvrzením národních závazků vyplývajících z principu kolektivní obrany NATO. Od července 2018 působili v Litvě příslušníci prvního rotačního úkolového uskupení. Základ české jednotky tvořila mechanizovaná rota s obrněnými vozidly Pandur posílená ženijní četou, logistickou jednotkou a zdravotnickým prvkem. Během dvou rotací se na území Litvy vystřídal více než 450 českých vojáků.

V červenci 2019 zahájilo svou činnost v Lotyšsku 3. úkolové uskupení AČR, jehož jádro tvoří příslušníci 72. mechanizovaného praporu Páslavice v počtu do 55 osob.

Od září 2019 se čeští vojáci s letouny JAS-39 Gripen podíleli na střežení vzdušného prostoru Pobaltí (Baltic Air Policing). Navázali tak na svoje působení z let 2009 a 2012.

České členství v NATO totiž neznamená jen jistotu podpory při ochraně a obraně České republiky ze strany aliančních spojenců, ale počítá i s tím, že se čeští vojáci i nadále budou zapojovat do spojeneckých operací. Česká republika přijímá svůj díl odpovědnosti za zachování mezinárodní bezpečnosti.

Pozorovatelé OSN / Příslušníci Armády České republiky působí jako pozorovatelé OSN v řadě krizových oblastí.

Už v lednu 1989 odcestovalo prvních sedm československých důstojníků do Angoly, aby se zúčastnili mise UNAVEM I (United Nations Angola Verification Mission), jejímž úkolem bylo ověřovat odsun kubánských jednotek z jihu Angoly na sever a poté na Kubu. V březnu 1989 odjelo dalších dvaadvacet důstojníků do Namibie. Zapojili se do mise UNTAG (United Nations Transition Assistance Group), která dohlížela na přípravu a průběh voleb.

V roce 1990 zahájilo činnost Výcvikové středisko Československé armády pro mírové operace OSN v Českém Krumlově. Ve školicím středisku v Komorním Hrádku byly od roku 1991 organizovány ja-zykové kurzy pro budoucí vojenské pozorovatele OSN.

České vojenské pozorovatele jejich služba zavedla mimo jiné do Mosambiku, Libérie, Sierry Leone, Etiopie, Gruzie, Bosny, Konga či Tádžikistánu. Práci jim často v místech nasazení ztěžuje nejen nestabilní politické prostředí, ale i náročné klimatické podmínky. Vojáci, kteří působí v zemích rozvrácených dlouhodobými konflikty, musejí neustále prokazovat svou profesionalitu i perfektní připravenost.

Úkoly mírových jednotek jsou velmi rozsáhlé. Činnost vojenských pozorovatelů zásadním způsobem přispívá ke stabilizaci situace v zemích zasazených ozbrojeným konfliktem.

... s vědomím rizika
příběhy českých vojáků v zahraničních operacích 1990–2020

Autoři výstavy:

brig. gen. Mgr. Aleš Knížek • plk. v zál. Mgr. Pavel Löffler • kpt. Mgr. Pavel Stehlík
nprap. Leoš Krejča • Bc. Hana Benešová • PhDr. Petr Janoušek, Ph.D.

Autoři fotografií:

Nguyen Phuong Thao – A

Andrej Halada – B

Radko Janata – C

Osobní fotografie válečných veteránů, narátorů projektu VHÚ Praha
„Paměť vojáka – příběhy zahraničních operací“

Výtvarné řešení výstavy:

Zdeněk Mareš

Grafické ztvárnění panelů:

Zdeněk Mareš, MgA. Pavel Holý

K vydání připravili:

Leoš Krejča, Pavel Stehlík

Vydalo Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha

Adresa: Vojenský historický ústav Praha, U Památníku 2, 135 00, Praha 3

www.army.cz • www.vhu.cz

Do tisku připravil:

Odbor zahraničních aktivit, komunikace a propagace VHÚ Praha

Výtvarné řešení a zlom:

Zdeněk Mareš

Autoři fotografií:

Nguyen Phuong Thao, Andrej Halada, Radko Janata, archiv VHÚ Praha a osobní archivy veteránů

Dáno do tisku: březen 2020

Tisk: VGHMÚř Dobruška

Kopírovat, překládat a rozmnožovat publikaci bez souhlasu vydavatele je zakázáno

NEPRODEJNÉ

© Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha
ISBN 978-80-7278-793-7

Autoři výstavy děkují:

všem válečným veteránům, kteří se účastní projektu „Paměť vojáka – příběhy zahraničních operací“,

rodině št. prap. i. m. Patrika Štěpánka, Městské části Praha 3, Národnímu památníku na Vítkově,

Natálii Poděbradské, Lucii Felcan Rajlové, Ivanu Fuksovi, Ludovítu Kišovi, nprap. Karlu Ederovi, Miroslavu Kostunovi